

иностранны държава, за да улѣсните нейнитѣ прѣстѣпни и убийственни дѣйствия спрямо отечеството ни, и 2) въ извършването по прѣдварително съставено съзаклятие приговорителни дѣйствия, съ цѣль да лишите отъ животъ Негово Ц. Височество, но не сте го изпълнили, по независящи отъ васъ причини.

Признавате ли се за виновенъ по първий пунктъ?

*Подсжд. Георги Василевъ*: Не се признавамъ.

— По втория пунктъ?

— Никакъ не.

— Ще се распитате; ще ви се зададѣтъ въпроси по дѣлото, и вий ще отговорите каквото знаете.

*Прокурора*: Вий познавате ли Миларова, Костантинъ Попова и Мусевича?

*Георги Василевъ*: Познавамъ ги.

— Въ централната гостилница въ Одесса съставяли ли сте съ тѣхъ заговоръ?

— Заговоръ не е имало. Азъ просто бѣхъ поканенъ на чай отъ Миларова и нищо друго.

Той ме пита да ли познавамъ Мусевича, който дошелъ отъ Цариградъ, и ми каза да отидемъ да го питаме и да видимъ какви новини има отъ Цариградъ. Излѣзълъ бѣхъ отъ казармата. срѣщнахъ се съ Миларова и отидохъ отъ гостилницата у Мусевича на чай, а не за заговоръ.

— Ходили ли сте въ Цариградъ?

— Прѣзъ 1889 г., въ мѣсець Май, бѣхъ земалъ двумѣсеченъ отпускъ и въ това врѣме, прѣзъ отпуска ми, ходихъ въ Цариградъ, за да се цѣря отъ ревматизма, който имамъ. Тогава, азъ писахъ на брата си да го питамъ, мож ли да си дойда въ България. Той ми пѣкъ писа да отида въ Одринъ. Отидохъ тамъ, и на лимана сѣдяхъ два мѣсеца.

— Земахте ли отъ Миларова пари и колко?

— Отъ Миларова не съмъ земалъ пари. Но отъ Кривцова съмъ взелъ 100 рубли съ расписка. Капитанъ Винкевичъ ме запозна съ него, и като ми притрѣбаха пари, взехъ тия 100 рубли. Но послѣ като получихъ заплатата си и отъ брата си пари, въ пликъ турнати тия 100 рубли си ги върнахъ на Кривцова.

— Въ Одринъ дѣ, на кое мѣсто слѣзохте?

— Въ Одринъ бѣхме на гостилницата на Иванъ Ч. Самоковлята. Тамъ присѣдахъ всичко 4 дена.